Dle § 1 pravidel vybírá se dávka z přepychových bytů ze všech obytných místností, které jsou při kterémkoli bytě v obci nad nejvyšší míru v § 2 stanovenou. Dle § 1 odst. 3 lit. d) pravidel nepovažují se za místnosti obytné prostory, kterých se užívá výhradně k účelům živnosti nebo povolání. Z konstrukce § 1 pravidel vůbec, který právě obytné místnosti dávce podrobuje, z cit. ustanovení, kladoucího váhu na výhradné používání místností k účelům živnosti a povolání, z povahy jednotlivých druhů místností, příkladmo v něm uvedených, i z ustanovení o lázeňských domech, jež vlastní byt majitele domu z osvobození nevylučuje, nutno souditi, že za místnosti sloužící k účelům živnosti nebo povolání možno pokládati jen takové prostory, které přímo a bezprostředně slouží živn. podnikání nebo povolání a že místnosti, jež lze uvésti ve vztah k živn. podnikání jen nepřímo tím, že osoby, stojící v nějakém poměru vůči podniku, užívají jich k vlastním účelům obytným, nelze pokládati za provozovnu ani za její součást (Srov. nález Boh. 4539 adm.).

Na věci nic nemění okolnost, že bydlení to děje se snad v zájmu podniku, neboť i v tomto případě nejde o přímé a bezprostřední provozovny a části jejich, na něž cit. § 1 odst. 3 lit. d) myslí, nýbrž jen o místnosti sloužící k účelům obytným. Zda místnosti obývají se trvale, či jen přechodně, nebo zda se jich mimo to také k jiným účelům, než účelům obývacím užívá, nerozhoduje, ježto pravidla o dávce v té příčině nerozeznávají.

Zůstalo-li nepopřeno, že se místností sporných užívá i k účelům bytovým, a nelze-li jim, jak uvedeno, přiznati osvobození od dávky podle § 1 odst. 3 lit. d) pravidel o dávce, nutno je pokládati za byt podle 1. odst. § 1 pravidel dávce podrobený. — — — —

Č. 5480.

Policie zbrojní (Podk. Rus): Je vojenská puška, z níž byly závěry odstraněny, střelnou zbraní?

(Nález ze dne 13. března 1926 č. 5300).

Prejudikatura: Boh. 4798, 5085 adm. a j.

Věc: Theodor G. v Užhorodě proti civilní správě Podkarpatské Rusi v Užhorodě stran přestupku nedovoleného držení zbraně.

Výrok: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro vady řízení.

Důvody: Nař. rozhodnutím potvrzen byl v postupu instancí rozsudek polic. ředitelství v Užhorodě z 1. srpna 1923, jímž byl st-l uznán vinným přestupkem § 19 župního statutu č. 2796 ex 1911, jehož se dopustil tím, že bez povolení úřadu měl ve svém držení 3 ruské pušky, které byly přepracovány jako podstavec ke stolu a odsouzen k trestu peněžité pokuty 100 Kč. Zároveň prohlášeny zabavené pušky za propadlé ve prospěch vojenského eráru.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí uvážil nss následovně:

Neprávem vytýká stížnost, že žal. úřad nebyl příslušným k rozhodování, nýbrž ministerstvo vnitra.

Nss vyslovil již v četných nálezech, zejména v nálezu Boh. 2474 adm., že civilní správa Podk. Rusi jest oprávněna rozhodovati v trestních věcech policejních na místě min. vnitra.

Pokud se týče merita věci, uznal nss stížnost důvodnou: — — —

St-l byl uznán vinným činem, který § 19 cit. statutu prohlašuje za čin trestní (přestupek), stihaný adm. úřady, jehož se dopouští ten, kdo bez povolení drží střelnou zbraň. K podstatným náležitostem skutkové podstaty tohoto trestního činu ve směru obj. náleží podle toho především, aby se jednalo o střelnou, t. j. ke střelbě způsobilou zbraň. Takovou zbraní byla by zajisté vojenská puška, ale to jen za předpokladu, že jí také lze skutečně k střelbě použíti.

V daném případě zakládá se zjištění skutkové podstaty trestního činu st-li za vinu kladeného na znaleckém dobrozdání 2 slyšených znalců, kteří souhlasně prohlásili, že zabavené pušky v nynějším stavu jsou k boji (střelbě) neschopny, že však po uvolnění jejich a nasazení závěrů mohou býti ihned k střelbě použity. Podle tohoto dobrozdání v souvislosti s tím, co shora řečeno, mohly by býti zabavené pušky označeny za střelnou zbraň, kdyby po uvolnění byly k nim zasazeny závěry. St-l však již v řízení adm. seznal, že závěry k oněm puškám odstranil již v roce 1915 a že jich ve svém držení více nemá. St-l popřel tím tedy implicite i skutkovou podstatu trestního činu za vinu kladeného. Bylo proto povinnosti úřadu, aby tyto pro posouzení trestního činu rozhodné okolnosti náležitým způsobem vyšetřil. Žal. úřad tak neučinil. Opomenutí to zakládá však podstatnou vadu řízení.

Co se konečně týče prohlášení zabavených pušek za propadlé, nutno podotknouti toto:

Žal. úřad neopřel sice svůj výrok o propadnutí zabavených pušek výslovně o určitou právní normu. Vzhledem k citaci výše zmíněného župního statutu v otázce viny st-lovy dlužno však usuzovati, že chtěl i tento svůj výrok o prohlášení zabavených pušek za propadlé opříti o ustanovení cit. statutu. Podle ustanovení § 19 župního statutu má výrok o propadnutí (skonfiskování) zbraní zřejmě povahu trestu vedlejšího, jenž může stihnouti jen vinníka. Poněvadž však, jak shora dovozeno, zakládá se výrok o vině st-lově na řízení podstatně vadném, bylo v důsledku toho celé rozhodnutí zrušiti podle § 6 zák. o ss.

Č. 5481.

Policie zbrojní (Podk. Rus): Honební spolek jako takový nemá právního nároku, aby jeho členům byly vydány zbrojní listy.

(Nález ze dne 13. března 1926 č. 5301).

Věc: Honební spolek v Hustu a spol. (adv. Dr. B. Mautner z Prahy) proti civilní správě Podkarpatské Rusi stran vydání zbrojních lístků a a změny stanov stěžujícího si spolku.

Výrok: Stížnost členů honebního spolku v H. odmítá se jako nepřípustná. Stížnost honebního spolku, pokud směřuje proti výroku žal. úřadu o nevydání zbrojních lístků, odmítá se jako nepřípustná; pokud